



Міжнародна
науково-практична
конференція

ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАУКИ І ТЕХНІКИ У ХХІ СТОЛІТТІ

м. Рівне
25-26 листопада
2021 року

МІЖНАРОДНИЙ ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АКАДЕМІКА
СТЕПАНА ДЕМ'ЯНЧУКА

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції

**«ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАУКИ
І ТЕХНІКИ У ХХІ СТОЛІТТІ»**

25–26 листопада 2021 року

Частина II



Видавничий дім
«Гельветика»
2021

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Голова організаційного комітету:

Дем'янчук В.А. – доктор юридичних наук, професор, ректор Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука.

Заступники голови організаційного комітету:

Дем'янчук А. – доктор педагогічних наук, професор, президент Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука (Україна);

Боровик А. – кандидат юридичних наук, професор, проректор з наукової роботи Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука (Україна).

Члени організаційного комітету:

Джунь Й. – доктор фізико-математичних наук, професор, завідувач кафедри математичного моделювання Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука (Україна);

Будзовський К. – професор, PhD, ректор Краківської академії імені Анджея Фрича Моджевського (Польща);

Сабо П. – Dr. h.c. PhD, ректор Університету імені Яноша Кодолані (Угорщина);

Кубячик І. – проф. др. Ректор Великопольської вищої соціально-економічної школи в Срьоді Великопольській (Польща);

Унсович О. – кандидат економічних наук, доцент, ректор Барановицького державного університету (Республіка Білорусь);

Габурайова Л.І. – PhD, доцент кафедри педагогічних наук факультету гуманітарних наук Університету імені Томаса Бата в Зліні (Чехія);

Ярміла Відова – PhD, MBA, Університет економіки в Братиславі (Словаччина);

Затько Й. – Dr.h.c. mult. Vc. JUDr. PhD., MBA, LL.M, Honor. Prof., президент Європейського інституту подальшої освіти (Словаччина);

Холештяк П. – PhD. RSC, Львівський університет бізнесу і права (Україна);

Антоні Олак – Dr. h.c. prof. nadzw. dr.hab. MBA, проректор з питань контактів із соціальним середовищем та навколишнім середовищем APEIRON у Кракові. Університет громадської та індивідуальної безпеки в Кракові (Польща);

Гарайова Л. – JUDr. PhDr., заступник декана юридичного факультету Пан-Європейського університету в Братиславі (Словаччина).

Д70 **Дослідження інновацій та перспективи розвитку науки і техніки у XXI столітті:** Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Рівне, 25–26 листопада 2021 року). Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука. Рівне : Видавничий дім «Гельветика», 2021. Ч. 2. 232 с.

ISBN 978-966-992-676-0

УДК 001.8«20»(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Лексические средства выражения паники в период пандемии COVID-19 в выступлениях британских и американских политических лидеров	
Былинская К. В., Рынкевич Н. А.	9
Speech strategies and tactics in Theresa may's first speech as Prime-Minister	
Savko H., Savko D.	12
Термінологія англомовного ділового дискурсу	
Бешко В. Е.	15
Особливості дотримання форми письма під час написання есе	
Березінська О. В.	16
Розвивально-виховний потенціал проектної методики в практиці старшої школи	
Білоус А. А.	20
Англіцизми як графічна новація мови соціальних мереж: семантико-стилістичний аспект	
Будз І. Ф., Куцюк Д. Ю.	24
Особливості формування граматичної компетентності студентів в процесі навчання іноземної мови	
Галапчук-Тарнавська О. М., Міщук І. М.	26
Образ Юстини Ожельської в романі Елізи Ожешко «Над Німаном»	
Гандзюк О. М.	30
Прагматичний підхід до вивчення метафори	
Гарасим Т. О., Зубрик К. С.	33
English anecdotes: some linguistic peculiarities and the example of linguistic anecdote analysis	
Ilavatska Yu. L.	35
Капкан Брокау в романі В. Даниленка «Маски Діани Стогодюк»	
Гудована Н. Ю.	38
Дослідження мовленнєвої характеристики персонажу (на матеріалі мультфільму «Зоотрополіс»)	
Дашевська Л. А., Давиденко Н. І.	41

Витоки і особливості генезису жанру кіберпанк Донець П. М.	43
Pros and cons of online language learning Загінайлова Ю. Г., Горлатова О. М.	47
Ігри як продуктивний метод вивчення української мови у закладах загальної середньої освіти Задорожня А. Р.	49
Особливості перекладу політичного дискурсу Іщенко Т. В.	52
Групова форма роботи у ході лекційного викладу матеріалу як стимулювання пізнавальної активності студента Ковальчук О. Є.	54
Національно-специфічні особливості концепту <i>groshi/money</i> в українській та англійських лінгвокультурах на прикладі фразеологічних одиниць та паремій Кочмар Д. А.	58
Прізвища, мотивовані місцем проживання Лебеденко С. О.	61
Особливості асоціювання при параноїдній шизофренії Локота І. М.	65
Принципи генеративної лінгвістики як основа когнітивного напрямку у сучасному мовознавстві Мельничук О. Д.	68
Конструювання конфлікту в драматичних творах Володимира Винниченка: етична парадигма Миронюк В. М.	71
Роль колоративов И. Бунина и С. Есенина в контексте формирования языковой компетенции иностранных студентов Москвич Ю. В.	75
Засоби експресивності в офіційних повідомленнях королівської родини та їх інтерпретація в ЗМІ Нікіфорова Т. В.	79
Навчання рідної мови у закладах загальної середньої освіти як фактор формування свідомої мовної особистості Нікольченко М. В., Калініченко Д. Е.	83

Специфіка сюжетної організації ліричного твору Пабат М. А.	86
Розвиток критичного мислення на заняттях з вивчення англійської мови у ВНЗ Панасюк Ю. В.	89
Фразеологічні одиниці з компонентом «das Herz» як засіб вираження емоційного стану людини Прокоф'єва М. О., Радченко М. О., Ярошенко Ю. І.	91
Методологічні засади лінгвістичного дослідження мовленнєвого жанру загадки Проніна Г. М.	95
Дослідження мовленнєвої характеристики персонажу (на матеріалі художнього бестселеру «Аладдін») Ройко Д. Д., Давиденко Н. І.	96
Теоретичні візії філологічного осмислення епістолярного дискурсу Саркісова І. А.	99
Англійські терміни в українській правничій термінології: етимологічна ідентифікація та статус у мові-реципієнті Сергєєва Г. А.	102
До проблеми фразеологічних помилок і авторської трансформації фразеологічних одиниць в польській та українській мовах Смерчко А. А.	106
Ретроспективні конструкції хронотопу (на матеріалі історичних романів Ю. Мушкетика «Яса» та «Гетьманський скарб») Ченчик О. А.	110
Еволюція поняття «компетентність» у сучасній педагогічній науці Шапілова К. П.	113
Difficulties when teaching foreign languages online Shvets H. V.	117

НАПРЯМ 4. РОЗВИТОК ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ

Підвищення рівня загальної витривалості у студенток спеціальної медичної групи Афанасьєва О. М., Юрченко В. Б., Натарова В. В.	119
Наукові підходи використання системи Й. Пілатес для профілактики травматизму спортсменів Бабаліч В. А., Маленюк Т. В.	123

Характеристика мотивів і інтересів школярів 5-их – 11-их класів до занять фізичною культурою і спортом Бакіко І. В., Савчук С. А., Ковальчук В. Я.	127
Перспективи розвитку фізичної культури осіб молодого віку Батюк О. М.	131
Функціональний стан кардіореспіраторної та м'язової системи дітей та підлітків у процесі фізичного виховання Боровець О. В., Романова В. І., Сірман О. В.	134
Шляхи розвитку психологічної стійкості особистості за допомогою фізичних вправ Гнидюк О. П., Куценко А. Я.	138
Використання онлайн-платформ в освітньому процесі з фізичного виховання Грабик Н. М., Гулька О. В., Яремій М. В.	141
Як навчитись тренеру не вигорати з середини Дацюк М. М.	144
Формування обізнаності з фізичної культури у студентів спеціальної медичної групи Дегтярьова І. В., Гасан Ю. М., Войда А. А.	147
Вплив фізичної культури на організм людини Дідковський О. П.	150
STEM-освіта в системі олімпійської освіти школярів Єрмолова В. М., Кроль І. М.	155
Організаційно-методичні аспекти оптимізації фізичного виховання молодших школярів Завацька Л. А.	158
Інклюзивне навчання фізичній культурі учнів засобами алтимат-фризбі Іванов К. О.	162
Вплив динамічних вправ на фізичну підготовленість жінок 18-35 років Калитка С. В., Ковальчук Н. М., Ващук Л. М.	167
Погляд студента на фізичну реабілітацію осіб після дифузного аксонального ураження Карашевич В. С.	171

Програма навчального курсу з гідрореабілітації для дітей з дитячим церебральним паралічем у контексті підготовки фахівців з фізичної культури і спорту	
Коваль В. В.	175
Про доцільність введення в навчальну програму з фізичної культури для загальних закладів середньої освіти стройових вправ	
Ковальчук Н. М., Санюк В. І., Гнітецька Т. В.	179
Information technology in physical education, healthy living and fitness bracelet as a personal trainer-assistant	
Konstantynenko A. A.	183
Проблеми оптимізації спортивної діяльності у спортсменів з вадами слуху	
Котяш Д. І., Семикрас С. С.	185
Особливості впливу оздоровчого туризму	
Кравчук Я. І.	187
Спортивна підготовка як складова спортивної культури майбутніх фахівців фізичного виховання	
Літвінчук С. О., Галатюк М. Ю.	190
Адаптація досвіду реформування та державного регулювання фізичної культури та спорту європейських країн до українських реалій	
Ліщук С. В.	193
Вплив рухової активності на фізичне здоров'я дітей і підлітків в освітніх закладах нового типу	
Поташнюк І. В.	197
Культурно-освітні програми та проєкти МОК як складова розвитку сучасного олімпійського руху	
Радченко Л. О.	200
Особливості навчання плаванню дітей молодшого шкільного віку	
Романова В. І., Каштан І. В.	204
Активний відпочинок студентів вузу	
Сідун О. М.	207
Фізичне виховання в сім'ї	
Сніжко Ю. А., Тхорева І. В.	210
Впровадження олімпійської освіти для дітей старшого дошкільного віку	
Сотник Ж. Г., Шпаківська Р. О.	212

Виступи рівненських спортсменів на Паралімпійських іграх в Токіо	
Стаховська Н. В.	215
Формування здорового способу життя студентської молоді	
Ткачук М. О., Хоменко В. М.	219
Динаміка самооцінки особистості і оцінки здоров'я	
Ткачук О. О.	221
Застосування дистанційного навчання	
в процесі занять фізичною культурою	
Федчик В. О.	223
Підготовка фахівців фізичного виховання до проведення занять	
у дошкільних навчальних закладах з елементами баскетболу	
Шепелев О. О.	226

ПРАГМАТИЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ МЕТАФОРИ

Гарасим Т. О.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології та
методики навчання англійської мови*

*Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Зубрик К. С.

студентка факультету іноземних мов

*Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Представники прагматичного підходу постійно піддають критиці твердження про подвійне значення метафори – буквальне і метафоричне. Лінгвіст Д. Девідсон відзначає, що існує різниця між тим, що означають слова, і тим, чого можна досягнути шляхом їх використання (думки, бачення ситуації). Наприклад, повідомлення про пожежу може викликати паніку, страх, але не можна говорити про ці реакції як про частину значення слова «пожежа». Таким чином метафори часто допомагають нам помітити ті особливості речей і предметів через аналогію і схожість, на які раніше ми не звертали уваги [16, 189-190]. Але представники прагматичного підходу не відносять дані аналогії до складових значення метафори, на відміну від представників семантичного підходу.

Д. Девідсон розглядає метафору у світлі теорії значення і теорії істинності (правдивості) та відзначає, що «жодна теорія метафоричного значення або метафоричної істини зможе пояснити, як функціонує метафора». Учений стверджує, що значення метафори залежить від прямого значення слів, які формують метафору. Більш того, він переконаний, що твердження про додаткове значення метафори (крім її прямого значення), є помилковим. Тому більшість метафор є неправдивими виразами. А неправда і метафорою відрізняються у способі вживання виразу, пов'язаного з намірами і цілями мовця [16, с. 189-190].

Д. Девідсон заперечує наявність у метафорі особливого когнітивного змісту, залежного від її метафоричного значення. Він стверджує, що метафора не повідомляє нічого нового, крім свого буквального значення, вона не є способом передачі ідей і її не можна віднести до одного з видів

комунікації. На його думку, ефект від дії метафори залежить тільки від контексту, в якому опиняється метафора [16, с. 187]. Мовознавець погоджується, що метафору не можна перефразувати, оскільки вона не дає додатково значення до буквального значення слова. Таким чином, ми просто прагнемо передати це ж саме іншими словами. Але метафора не повідомляє нічого, крім свого прямого значення. Втім, цим не заперечується той факт, що метафора містить в собі «родзинку» і її своєрідність може бути виявлена за допомогою інших слів [16, с. 190].

Згідно з другою концепцією, метафора є взаємодією вербальної опозиції чи двох семантичних значень – метафорично вжитого виразу і дослівного контексту. Дж. Серль робить спробу відокремити два поняття: значення слова, яке висловив оратор (SUM) і значення слова у реченні (LSM). При цьому лінгвіст зауважує, що метафоричне значення – це те значення, яке має на увазі оратор, «той, хто говорить» [48, с. 308]. Слово набуває метафоричного значення, коли ми використовуємо речення «S є P», при цьому маємо на увазі, що «S є R». Проблема метафори визначається тим, щоб охарактеризувати співвідношення між трьома компонентами «S», «P» і «R» [17, с. 193].

Основа прагматичного підходу до вивчення метафори – це формулювання принципів, які співвідносять пряме і метафоричне (переносне) значення виразу чи речення. Дж. Серль виділяє такі властивості буквальної предикації: 1) збіг буквального значення і значення виразу (SUM = LSM); 2) буквальний вислів базується на основі подібності. Для метафоричної предикації характерний розрив між SUM і LSM.

Згідно з твердженнями Дж. Серля, проблема метафоричної інтерпретації полягає не лише у визначенні правдивості виразу або виявленні семантичної аномалії, але й у включенні в процес розуміння всього контексту вживання вислову. Науковець у цьому значенні механізм функціонування метафори зіставляє з принципами функціонування іронії, гіперболи у процесі комунікації [48, с. 309].

У цьому контексті важливим є припущення А. Річардса, який розглядав метафору як «всюдисущий принцип мови», тобто «коли ми використовуємо метафору, у нас присутні дві думки про дві різні речі, причому вони взаємодіють між собою всередині одного-єдиного слова чи виразу, значення якого і є результатом цієї взаємодії» [95, с. 12].

Отже, метафора як мовний засіб і як засіб категоризації об'єктів навколишнього світу виражає не тільки внутрішній зміст слів, але найголовніше сприяє поглибленню та інтерпретації уявлень та знань людини про світ та самої себе.

Література:

1. Дэвидсон Д. Что означают метафоры. *Теория метафоры*. М., 1990. С. 173-193.

2. Єфімов Л.П. Стилїстика англїйської мови і дискурсивний аналіз. Вінниця : Нова книга, 2004. 240 с.
3. Серль Дж. Метафора. *Теорія метафори*. М., 1990. С. 307-341.
4. Richards I.A. Interpretation in Teaching. London, 1958. 64 p.

ENGLISH ANECDOTES: SOME LINGUISTIC PECULIARITIES AND THE EXAMPLE OF LINGUISTIC ANECDOTE ANALYSIS

Hlavatska Yu. L.

Candidate of Philological Sciences,

*Associate Professor at the Department of Hotel and Restaurant
and Tourist Business and Foreign Languages*

*Kherson State Agrarian and Economic University,
Kherson, Ukraine*

Modern anecdotes are a multifaceted phenomenon, which is the subject of literary criticism (aesthetic), culturological, semiotic, sociological, psychological, historical and political analysis.

V. Karasik claimed that an anecdote is a joke, a short funny story, no doubt, it deserves special linguistic study [3, p. 39]. As any linguistic phenomenon an anecdote has its specific peculiarities.

Under stereotyping of the structural and content pattern of anecdotes one implies the presence of common plots and emergence of similar plot schemes in different situations. It should be stated that an anecdote is not re-created, but reproduced, transmitted from one narrator to another (reproducibility). Anecdotes can be told in many variants (variability). An anecdote itself lacks the author, but in this case one should say about the creative activity of linguistic community which is changing as well as the life itself [5, c. 73].

One of the major topics to be investigated in this field is the difference between an anecdote and related genres. Thus, M. Kagan believes that the content itself serves as a characteristic feature underlying the differentiation of such genres as a fairy tale, a fable and an anecdote [2]. In traditional folklore, for example, the main subjects of the image are everyday life of the people, in fairy tales – mythological fantasies about an ideal life; the world of anecdotes encompasses three characteristic genre spheres of the intelligentsia: political, ethical and erotic [2]. In other words, according to the subject matter such types of anecdotes as obscene, political, everyday anecdotes, and children's ones are distinguished [1]. G. Slyshkin proposes a classification of anecdotes on the basis of identifying the basic concepts of the laughing picture of the world,